

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Αγάθης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ιστῶμεν Στίχους σ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς γ' καὶ τῆς Ἅγιας γ'.

Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς

΄Ηχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ ναῳ νὺν προσάγεται, καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, Συμεὼν ὁ Πρέσβυτος, γηραιαῖς ἀγκάλαις. Νὺν ἀπολύεις μὲ βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, κατεῖδον γάρ σὲ σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τῆς ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχήν, καθυποφαίνων τῆς νέας Χάριτος, διὸ σὲ θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν. Ἐκ φθορᾶς μὲ ἀπόλυσον, ὅτι εἴδόν σε Δέσποτα.

Κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὐδόκησας ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Αειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ θεοδόχου Συμεών, ὁ τῇ χειρὶ σου κρατῶν τὰ σύμπαντα, διὸ, Νὺν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὅτι εἴδόν σε σήμερον.

Προσόμοια τῆς Ἅγιας, ὅμοια

Ἄφθορον ἐτήρησας, σῶμα Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, παρθενίας ἐν κάλλεσιν, Ἅγαθη Θεόνυμφε, καθωραΐσμένη, καὶ λελαμπρυσμένη, μαρτυρικαὶς μαρμαρυγαῖς, καὶ πρὸς νυμφῶνα θεῖον ἔχωρησας, διὸ σου τὴν παγκόσμιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, τὸν Σωτήρα δοξάζοντες, τὸν ἀεὶ σὲ δοξάσαντα.

Μαστοῦ τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ ξεσμοὺς τοὺς τοῦ σώματος, ὑπήνεγκας, Ἐνδοξε, τὰς αἰωνιζούσας, ὅμμασι καρδίας, ἀποσκοποῦσα ἀμοιβάς, καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, ὃ σοὶ Χριστὸς νὺν δεδώρηται, δι' αὐτὸν παναοίδιμε, ἀθλησάση λαμπρότατα.

Ὥρμημα ἀκάθεκτον, πυρὸς αἰτναίου ἀνέστειλας, σαὶς εὐχαὶς ἄγαθώνυμε, καὶ πόλιν διέσωσας, τὸ σεπτόν σου Μάρτυς, λείψανον τιμῶσαν, ἐξ οὗ τρυφῆ τοὺς ποταμούς, τῶν ἰαμάτων ἐν θείῳ Πνεύματι, ἐν ταυτῇ γάρ ἀθλήσασα, τὸν δυσμενῆ ἐταπείνωσας, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐκομίσω πανεύφημε.

Δόξα... Τῆς Ἅγιας ΄Ηχος πλ. δ' Συκεώτου

Παράδοξον θαῦμα γέγονεν, ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς πανενδόξου Ἅγαθης, καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλον τῷ Μωϋσεῖ, ἐκεῖνος γάρ, τὸν λαὸν νομοθετῶν ἐν τῷ ὄρει, τὰς ἐγγραφείσας ἐν πλαξὶ θεοχαράκτους Γραφὰς ἐδέξατο, ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἄγγελος, οὐρανόθεν τῷ τάφῳ πλάκα ἐπεκόμισεν ἐγγεγραμμένην. Νοὺς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμῇ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδος λύτρωσις.

Καὶ νῦν... Τῆς Ἐορτῆς, ὃ αὐτὸς

Ο τοὶς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ Ιερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, Πρεσβυτικαὶς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις, καὶ ὑπὸ Ίωσὴφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν Ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν, περιστερῶν δὲ δύο νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιάς τε καὶ καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεών, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν. Νὺν ἀπολύεις μὲ Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοί, ὅτι εἴδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτήρα Κύριον τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

΄Ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ
Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὕχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νὺν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πὺρ τὸ ἄσβεστον καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὕρω Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὄρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα, Τὶ τοῦτο Υἱέ μου; τὶ σοὶ ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὃν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἐορτῆς.

Ὕχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Ως ὄντως ὑπέρλαμπρος Θεοῦ, κιβωτὸς ἡ ἄχραντος, τὸ ἰλαστήριον σήμερον, Χριστὸν προσφέρουσα, ἐν ναῷ εἰσάγει, καὶ σεπτῶς προστίθησιν, ἀγκάλαις Συμεὼν τοῦ θεόφρονος, διὸ ἡγίασται, τῶν ἀγίων νὺν τὰ ἄγια, καὶ τῷ μόνῳ Αγίῳ συγχαίρουσι.

Στίχ. Νὺν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥήμα σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, ὅτι εἴδον οἱ ὄφθαλμοί μου, τὸ σωτληρόν σου,

Δεδόξασται σήμερον Χριστόν, Συμεὼν ὡς ἄνθρακα, θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χεῖλη, ἀνθομολογεῖται δέ, καὶ χαίρων ἔξαιτεī τὴν ἀπόλυσιν. Αὐτὸν οὖν ἀπαντεῖς, εὐσεβῶς νὺν μακαρίζοντες, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἡ πύλη ἡ ἔμψυχος Ἄγνη, ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔνδον ἔσχηκεν, ἐν ναῷ εἰσάγει, διὰ πύλης βαίνουσα τῆς πάλαι κεκλεισμένης, ὡς γέγραπται, ὅθεν χορεύοντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἀπαντεῖς, θείοις ὕμνοις αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα... Καὶ νύν... Ὅχος δ'

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ Ιεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ιερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ κόσμου Ποιητήν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον, ὃν καὶ ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε. Νὺν ἀπολύεις τὸν δούλον σου, ὅτι εἴδόν σε τὸν Σωτήρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ὅχος α'

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἡλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενος ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ὅχος α' Αὐτόμελον

Χορὸς Ἀγγελικός, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ δὲ ταὶς φωναίς, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ὄρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν, ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νύν, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα... Καὶ νύν... τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα Ἡχος πλ. δ'
Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν**

Ἐτέχθης ἐπὶ γῆς, ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ ναῷ, ἀκατάληπτος μένων, Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σὲ ὑπεδέξατο, κράζων. Νὸν ἀπολύεις, ὅν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ βῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτὸ

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἔορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

Ο Κανὼν τῆς Ἀγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὴν θείαν Ἀγάθην ἀγαθοὶς μέλψωμεν ἐν ὕμνοις. **Θεοφάνους.**

Ωδὴ α' Ἡχος β' Ὁ Είρμος

«Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται».

Τῶν ἀγαθῶν, πρώτην αἰτίαν ποθήσασα, ἀγαθωνύμου κλήσεως, Μάρτυς ἡξίωσαι, τῆς ἀφράστου προνοίας, τῶν τρόπων σου προγνούσης τὴν ἀγαθότητα.

Ἡρθης Ἀγνή, πρὸς πολιτείαν ὑπέρλαμπρον, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος καταφρονήσασα, καὶ τῷ ποθεινοτάτῳ, Νυμφίῳ σου συντόνως ἐνατενίζουσα.

Νύμφη Θεοῦ, θεία Ἀγάθη κεκόσμησαι, καὶ παρθενίας κάλλεσι, καὶ θείοις αἵμασι, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, διπλοῖς στεφανουμένη στέμμασιν ἔνδοξε.

Θεοτοκίον

Θεοπρεπές, σκήνωμα Ἀγνή σὺν πέφηνας, τῶν οὐρανῶν πλατύτερον καὶ καθαρώτερον, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ νῦν ἐπὶ σοὶ χαίρει ὁ τῶν Παρθένων χορός.

Ωδὴ γ' Ὁ Είρμος

«Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σέ».

Ἀγάθη τὸ φαιδρὸν καὶ τὸ τερπνότατον, τῶν θείων Μαρτύρων ἄνθος, καὶ κλέος, τῆς ψυχῆς μου σὺ τὴν κάκωσιν, θεραπεύουσα Μάρτυς κατακάλλυνον.

Γονίμοις ἀρεταὶς αὐτὴν ἐφαίδρυνας, Ἀγάθη καὶ Μάρτυς ἀνηγορεύθης, τῶν προσκαίρων ἀλογήσασα, καὶ Θεοῦ βασιλείαν ἀγαπήσασα.

Ἀπάντων τῶν τερπνῶν Χριστὸν προέκρινας, Ἀγάθη θελχθεῖσα τῷ θείῳ πόθῳ, καὶ τυράννων τὰ φρυναγματα, εὐφθαρσῶς καὶ ἀνδρείως κατεπάτησας.

Θεοτοκίον

Θεόνυμφε σεμνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, δυσώπει ῥυσθῆναι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

**Κάθισμα τῆς Ἀγίας Ἡχος γ'
Θείας πίστεως**

Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁ σιότητος καὶ παρθενίας, προθυμία κοσμουμένη ἀθλήσεως, ἀνηγορεύθη, Ἀγάθη Νοὺς ὄσιος, αὐτοπροαίρετος, ὅντως τιμὴ εἰς Θεόν, πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύοντα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἔορτῆς
Τὴν ώραιότητα**

Ἐκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, νῦν ὑπεδέξατο, ὁ Ἱερὸς Συμεών, Νὺν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν

δούλόν σου ὁ Δέσποτα. Ἀννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προθήτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὅμνον προσήγαγε. Ήμεῖς δὲ Ζωοδότα βιώμεν σοί. Δόξα τῷ οὗτῳ εὐδοκήσαντι.

**Ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ
Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον
Ὕχος γ' Θείας πίστεως**

Θεία γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομῆτορ, τὴ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ψέρυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος Ἄμινὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥυσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ωδὴ δ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἅγιον σε, ἀκοὴ γάρ Κύριε, εἰσακήκοα καὶ ἔξεστην, ἔως ἐμοῦ ἥκεις γάρ, ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα. Διὸ τὴν πολλήν σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω Πολυελεε».

Ἡ σχύνθη, τοῦ δολίου δράκοντος, ἡ ἀπόνοια καὶ ἡλέγχθη, παρθένοι γάρ τούτου νύν, τὸ φρύαγμα καταπατοῦσι, Χριστοῦ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντας καταυγάσαντος.

Νομίμως, σωφροσύνην ἄσπιλον, ἔξασκήσασα Ἀθλοφόρε, τὰ πνεύματα χαίρουσα, κατέλαβες τῆς πονηρίας, Χριστοῦ ὄπλισαμένη τὴν χάριτι, καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὅμων τούτου ἄρασα.

Γενοῦ μοὶ Προστασία πάνσοφε, τῶν δεινῶν μὲ ἔξαιρουμένη, καὶ πειρασμῶν ζάλης τε, καὶ θλίψεως καὶ δυναστείας ἐχθροῦ, λυτρωθεὶς ὅπως ὑμνήσω σε, ἀγαθὴν προστάτιν Ἀγαθώνυμε.

Θεοτοκίον

Ἀπείρως τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, τὰς λαμπρότητας ὑπερέβης, τὸν νοητὸν Ἡλιον, κυήσασα ἀνερμηνεύτως, Χριστὸν τὸν ἀκτίσι τῆς θεότητος, τὰς τώνπιστών ἐννοίας καταυγάσαντα.

Ωδὴ ε' Ὁ Εἱρμὸς

«Ο τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν».

Θείοις προστάγμασι, ρύθμιζομένη τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, συμβολικῶς, σαρκὸς προσπαθείας ἐλύθης τῶν δεσμῶν, Ἀγάθη ἐλαία φανεῖσα κατάκαρπος.

Ὦλω τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τὰς φανοτάτας ἀστραπὰς βλέπουσα, τὰς ἐπὶ γῆς, χαμαὶ συρομένας παρεῖδες ἡδονάς, ἐκείνου καὶ μόνου ποθοῦσα τερπνότητα.

Ἴνα τὴν ἄφραστον, ἀξιωθῆς διαγωγὴν ἔνδοξε, τῶν ἐκλεκτῶν, ἰδεῖν τὰς βασάνους ὑπέμεινας στερρῶς, ἀγαλλιωμένη Ἀγάθη πανεύφημε.

Θεοτοκίον

Σοὶ τὴ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν. Χαῖρε Ἀγνή, χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν, χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς μὲ ἀνάγαγε».

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ τύραννος, σὲ τὴν καλλιπάρθενον συλῆσαι ἥλπισεν, ἀλλ' ἀναιδῶς ἐλήλεγκται, προσβαλῶν τῷ στερρῷ σου φρονήματι.

Ἐξεχύθη σου χάρις ἐν χείλεσι, Μάρτυς ἀγαθώνυμε, τρανῶς γὰρ ἥλεγξας τὸν προφανῶς ἀναίσχυντον,

θεοδίδακτον λόγον πλουτίσασα.

Λίθος ὕφθης πανέντιμος ἔνδοξε, νοῦν αὐτοπροαίρετον ὅσιον ἔχουσα, καὶ τῆς πατρίδος λύτρωσις,
ἀσφαλής γενομένη Ἀγάθη σεμνή.

Θεοτοκίον

Ψαλμικῶς εὐφημοῦντες βιώμέν σοί. Χαῖρε τὸ πιότατον ὄρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃ κατοικεῖν εὐδόκησε,
δι’ ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Στολιζέσθω σήμερον, ἡ Ἑκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἀγῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς
Μάρτυρος, Χαῖρε, βιῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

Συναξάριον

Τὴν Ἔ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Στίχοι

- Χαίρει, σκότει δοθεῖσα φρουρὰς Ἀγάθη,
- Μισοῦσα καὶ φῶς, εἰ πλάνων ὁψεις βλέπει.
- Πέμπτη ἐν φυλακῇ Ἀγάθῃ θάνεν εἶδος ἀρίστη.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλῳ.

Στίχοι

- Στενὴν ὁδεύσας Θεοδόσιος τρίβον,
- Τὴν εὐρύχωρον τῆς Ἐδέμη Πατεᾶ τρίβον.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πολυεύκτου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Άμήν.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρὰ λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προσταγματος, μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον. Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν».

Ὦς λίαν φαιδρώς φθεγγομένη καὶ σαφῶς τυράννους ἔπληξας, λόγῳ σοφίας καὶ τῆς χάριτος, ὑπομονή τε κολάσεων, ἄνθρακας πυρὸς γάρ ἀπόνως, καρτεροῦσα ἐκραύγαζες. Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανία δεινή, συσχεθεὶς ὁ δυσμενῆς ἔξηπορεῖτο δεινῶς, τὴν σὴν θεώμενος ἀνανέωσιν, καὶ τοῦ μαστοῦ σου τὴν βλάστησιν, χαίρουσα γάρ Μάρτυς ἐβόας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κραυγάζουσα. Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπέστη φαιδρώς, τοῦ Χριστοῦ ὁ μαθητὴς σοὶ φρουρούμενη, τὰς σᾶς ἰώμενος δεινὰς μάστιγας, ἃς πὲρ ὑπέστης ἀήττητε, Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος παρθένε, ἀγαλλομένη καὶ λέγουσα. Εὐλογητὸς εἴ̄ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Νεκροῦται Ἄδám, παραβὰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Παντοκράτορος, σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν αἰώνιον, ζωὴν Παρθένε Πανάμωμε, τοῦτον ἐλυτρώσω θανάτου, εὐχαρίστως σοὶ κράζοντα. Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήισασα.

Ωδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῷ Εβραίων τοὶς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ως Κύριον, καὶ ὑπερψυοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρά, δι' αἰῶνος κατοικεῖν ἀξιωθεῖσα, τὴν ἀφράστω σου δόξη, καταυγασθῆναι τοὺς σέ, τιμῶντας Ἀγάθη δυσώπησον, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς κατατρυφῆσαι.

Νῦν καὶ καρδία καὶ ψυχή, ἀγαπήσασα Χριστοῦ τὴν ὑπὲρ λόγον, πολυέραστον θέαν, ἀνεπτερώθης αὐτῷ, βιῶσα. Δραμοῦμαι ὄπίσω σου, καὶ κατασκηνώσω σὺν σοὶ εἰς τούς αἰῶνας.

Ὑπερφυέσι κροσσωτοίς, καὶ ὥραία τὴν στολὴν ἡγλαϊσμένη, βασιλέως θυγάτηρ, ἐν τῇ τιμῇ τοῦ Χριστοῦ, παρέστης Ἀγάθη κραυγάζουσα. Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μύρον γενόμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὁσμαῖς, διὸ σοὶ Παρθένε κραυγάζομεν, Χαῖρε μυροθήκη τοῦ πυριπνόου μύρου.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

«Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἄδαμ, βρώσει φθορὰ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὄμοφρόνως, ἐν ὅμινοις μεγαλύνωμεν».

Νικητικοὶς ἐν στεφάνοις, κοσμηθεῖσα θεόφρον, Ἀγάθη δεξιὰ ζωαρχική, νὺν λυτρωθῆναι δυσωπησον, τὴν πατρίδα σου ζάλης, ὡς πρὶν πυρὸς ἀνέστειλας ὄρμήν, ἵνα ὅμινοις σὲ πάντες, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ο θεῖκὴ προμηθεία, περιέπων τὰ πάντα, Χριστὸς νὺν ἀμειβόμενος τὴν σήν, Μάρτυς ἀνδρείαν κατώκισεν, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις, νύμφην παναμώμητον αὐτοῦ, καὶ συγχαίρειν Ἀγγέλοις, καὶ Μάρτυσιν ἡξίωσεν.

Ἴλεων ὁ Ἀθληφόρε, τὸν Κριτὴν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν μοὶ παρασκεύασον σεμνή, ταὶς ἰκεσίαις σου πάνσεμνε, καὶ πταισμάτων τὰ πλήθη, καθάραί μου, τὸν εὔσπλαγχνον ἀεί, δυσωποῦσα μὴ παύση, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον

Σωματωθεῖς ἀπορρήτως, ἐξ Ἅγνων σου αἰμάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, πάναγνε Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρὸ αἰώνων ἀπάντων, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος Υἱός, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας

Γυναικες ἀκουντίσθητε

Ἀγάθη μεγαλώνυμε, Χριστοῦ νύμφη ἀκήρατε, κάλλος ἀπόθετον θεῖον, καὶ Μάρτυς ἡγλαϊσμένη, μνείαν ποιοῦ τῶν πίστει σε, τιμῶντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην, χαρμονικῶς ἐκτελούντων, πταισμάτων λύσιν εὐρέσθαι.

Τῆς Ἐορτῆς, ὅμοιον

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, ιδῶν δὲ σὲ ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς. Νὺν ἀπόλυτον, τὸν δούλον σου ὁ Δέσποτα. Σωτὴρ γὰρ ἥλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἐορτῆς.

Ὕχος β' Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Φόβῳ τε καὶ χαρά, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεων κατέχων, ζωῆς ἡτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Νὺν ἀπολύεις τὸν δούλον σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ρήμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε, ὅτι εἶδον οἱ ὄφθαλμοί μου, τὸ σωτληριόν σου,

Νὺν μὲ πρὸς τὴν ζωήν, ἀπόλυτον τὴν ὄντως, ὁ Συμεων ἐβόα, Σωτὴρ μου, εἶδον γὰρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ἄννα προφητικῶς, ἡ σώφρων καὶ ὄσια, νὺν ἀνθωμολογεῖτο, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὄμοιον

Χαῖρε ἡ τὴν χαράν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.